

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Jana Šmakala a soudkyně Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: **S. R.**
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM-1814-16/ZM-2023 ze dne 3. 4. 2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. V souzené věci se soud zabýval tím, kdy a jak je třeba v řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty hodnotit závažnost úmyslného trestného činu cizince, jehož spáchání je zákonným důvodem pro zamítnutí žádosti tohoto cizince. Zároveň se soud na základě aktuálního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu vyjádřil k tomu, zda se v řízení týkajícím se zaměstnanecké karty uplatní princip nenavracení (*non-refoulement*).
I. Řízení před správním orgánem
2. Žalobce podal dne 9. 1. 2023 žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Žalovaný jeho žádost zamítl podle § 44a odst. 11 ve spoj. § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm.

a) zákona o pobytu cizinců, neboť žalobce byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Toho se žalobce dopustil tím, že bez vážného důvodu po předchozím požití alkoholu řídil motorové vozidlo. Okresní soud v Domažlicích ho uznal vinným za spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku.

II. Řízení před soudem

3. Proti rozhodnutí žalovaného žalobce brojil žalobou. Předně uvedl, že napadené rozhodnutí je přepjatě formalistické. Žalobce spáchal jedinou trestnou činnost, za kterou byl pravomocně odsouzen, přičemž s orgány činnými v trestním řízení spolupracoval, uložený trest přijal jako adekvátní a odpovídající svému jednání. Nejednalo se o závažnou trestnou činnost. Žalobce jinak vede řádný život a ve zkušební době se chová vzorně. To vše žalovaný ve správním řízení nezohlednil.
4. Zbytek žalobní argumentace žalobce se týkal výkladu pojmu veřejného pořádku podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce měl za to, že svým jednáním závažným způsobem nenarušil veřejný pořádek. Jeho žádosti tak mělo být vyhověno.
5. Žalovaný považoval žalobu za nedůvodnou. Napadené rozhodnutí nebylo přepjatě formalistické. Žalovaný se držel textu zákona, který nepředpokládá žádné správní uvážení. Zároveň v průběhu správního řízení ani z žaloby nevyplynuly žádné významné skutečnosti, které by odůvodňovaly nepřiměřený zásah napadeného rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce.
6. Převažující námitky žalobce týkající se pojmu veřejného pořádku považoval žalovaný za nedůvodné, neboť žádosti žalobce nebylo vyhověno z důvodu, že spáchal úmyslný trestný čin, nikoliv proto, že by závažným způsobem narušil veřejný pořádek.

III. Posouzení věci

7. Žaloba není důvodná.
8. Žalobní argumentace se z velké části minula s obsahem napadeného rozhodnutí i otázkami rozhodnými pro posouzení věci. Napadeným rozhodnutím nebylo vyhověno žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti jeho zaměstnanecké karty, neboť byl pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu. Převážná část žalobní argumentace se však vztahuje k zamítacímu důvodu (narušení veřejného pořádku závažným způsobem podle § 87k odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců), který v nynější věci nebyl použit. Na to byl žalobce soudem i žalovaným upozorněn, nijak však nereagoval a nepožádal o ustanovení zástupce.

Naplnění důvodu pro zamítnutí žádosti

9. Podle § 44a odst. 11 zákona o pobytu cizinců ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží, je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e). Zákon o pobytu cizinců v § 46e odst. 1 stanoví, že ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodu uvedených v § 37. Jedním z těchto důvodů je situace, kdy byl cizinec pravomocně odsouzen za spáchání úmyslného trestného činu [§ 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců].
10. Ve věci nebylo sporné, že v důsledku pravomocného rozhodnutí, kterým byl žalobce odsouzen za přečin ohrožení pod vlivem návykové látky (§ 274 odst. 1 trestního zákoníku), byla splněna podmínka pro neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty

žalobce podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Tato podmínka je vymezena jednoznačně a neumožňuje hodnotit závažnost trestného činu v rámci důvodů pro samotné zamítnutí žádosti, jako by tomu bylo například u relativně neurčitěho pojmu narušení veřejného pořádku závažným způsobem (srov. např. rozsudek NSS č. j. 6 Azs 163/2015-47 ze dne 24. 9. 2015).

11. Argumentace žalobce k pojmu narušení veřejného pořádku tedy zcela minula nosné důvody napadeného rozhodnutí, a tím i otázku rozhodnou pro posouzení této části žaloby.

Posouzení přiměřenosti rozhodnutí

12. Závažnost trestného činu bylo možné hodnotit pouze při posouzení přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí. To však obvykle přináší otázku, co všechno měl žalovaný zohlednit a ve vztahu k čemu měl případně přiměřenost posuzovat.
13. Ve vztahu k této části rozsudku soud konstatuje, že postupoval s maximální vstřícností vůči žalobci, neboť ten svou argumentaci zjevně opsal z jiné právní věci a v naprosto převažující míře se tak minul s rozhodovacími důvody žalovaného. Průnik mezi žalobní argumentací žalobce a nosnými důvody napadeného rozhodnutí tak je náhodný a týká se prakticky jen té části, kde žalobce tvrdí, že žalovaný postupoval příliš přísně a formalisticky, tedy nepřiměřeně ke skutkovým poměrům konkrétního případu.
14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí správně uvedl, že v případě neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců, tj. jestliže byl cizinec pravomocně odsouzen pro spáchání úmyslného trestného činu, ze zákona o pobytu cizinců explicitně nevyplývá povinnost správních orgánů posuzovat přiměřenost dopadů takových rozhodnutí (srov. přiměřeně rozsudek NSS č. j. 10 Azs 183/2020-33 ze dne 31. 3. 2022).
15. Správní orgán je proto povinen zohlednit přiměřenost takovýchto dopadů pouze do soukromého či rodinného života cizince, a to pouze k jeho konkrétní námitce. Je přitom úkolem cizince, aby v řízení tvrdil skutečnosti o svých osobních či rodinných vazbách, které mohou být rozhodnutím dotčeny, neboť se jedná o jeho soukromou až intimní sféru – pokud tak neučiní, správní orgány vycházejí z podkladů obsažených ve správním spisu. K tomu např. rozsudky NSS č. j. 6 Azs 96/2015-30 ze dne 25. 8. 2015, č. j. 5 Azs 47/2016-57 ze dne 31. 5. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018-30 ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 310/2019-32 ze dne 12. 12. 2019, č. j. 2 Azs 144/2020-33 ze dne 23. 7. 2020, č. j. 6 Azs 321/2020-41 ze dne 27. 1. 2021, č. j. 8 Azs 161/2020-42 ze dne 10. 11. 2021).
16. Žalobce ve správním řízení ve vztahu k posuzování přiměřenosti dopadů napadeného rozhodnutí uvedl stejnou argumentaci jako v žalobě. Nadto však ještě podotkl, že v České republice žije již od roku 2006 a od té doby vede řádný život.
17. S výjimkou délky pobytu v České republice a dosavadní bezúhonnosti tedy žalobce neuvedl žádnou konkrétní námitku, která by mohla svědčit o zásahu do soukromého či rodinného života, natožpak o zásahu natolik intenzivním, nepřiměřeným a bezdůvodným, pro nějž by jeho právo na soukromý a rodinný život mohlo převážit nad ochranou veřejného zájmu. Námitky žalobce se týkaly zejména zohlednění závažnosti jeho trestné činnosti a jeho následného chování.
18. Je zřejmé, že zrušení pobytového oprávnění ve formě zaměstnanecké karty může mít dopad do soukromého či rodinného života cizince, pobýval-li cizinec již nějakou dobu na

území České republiky. Cizinec si zde za dobu svého pobytu může vybudovat osobní či rodinné vazby. Žádné takové vazby však žalobce ve správním řízení ani v řízení před soudem netvrdil. Žalovaný přesto některé skutečnosti hodnotil (srov. str. 3–4 napadeného rozhodnutí). Zohlednil délku pobytu žalobce v České republice, ale podle jeho mínění nešlo o okolnosti, které by samy o sobě odůvodňovaly nepřiměřenost napadeného rozhodnutí. Podle žalovaného převážila ochrana veřejného zájmu nad zásahem do soukromého a rodinného života žalobce a jeho rodiny, který si žalobce primárně způsobil sám svým protiprávním jednáním.

19. Námitka přepjatého formalismu tudíž také neobstojí. Žalobce naplnil zákonný důvod pro zrušení jeho pobytového oprávnění. Měl-li dojem, že neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty nepřiměřeně zasáhne do jeho soukromého či rodinného života, mohl a měl uplatnit konkrétní argumentaci ve správním řízení. Pouhá délka pobytu žalobce na území České republiky či dosavadní bezúhonnost však nezakládají nepřiměřenost napadeného rozhodnutí. Žádnou jinou konkrétní námitku žalobce v řízení netvrdil a žalovaný tak neměl jinou možnost, než jeho žádost zamítnout.

Non-refoulement v řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty

20. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 2 Azs 162/2023-15 ze dne 31. 7. 2023 konstatoval *ex officio*, že krajské soudy musí *ex officio* přihlížet k zásadě *non-refoulement* a neuplatnit § 75 odst. 1 s. ř. s., mají-li poznatky o tom, že u žalobce hrozí porušení zásady *non-refoulement*. Tímto potenciálním poznatkem ve věci souzené Nejvyšším správním soudem patrně měla být samotná skutečnost agrese Ruské federace vůči Ukrajině, byť to rozsudek č. j. 2 Azs 162/2023-15 výslovně neuvádí. Věc sp. zn. 2 Azs 162/2023 je zcela srovnatelná s nynější věcí žalobce, tj. také se týkala zamítnutí žádosti podle § 44a odst. 11 ve spoj. § 46e odst. 1 a § 37 odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců.
21. Nad rámec žalobních bodů tedy Krajský soud v Plzni zvážil, zda *v řízení o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty* či v souvisejícím řízení o žalobě vyvstal poznatek o tom, že u žalobce hrozí porušení zásady *non-refoulement*. Následně dospěl k závěru, že takovým poznatkem není samotná válka na Ukrajině (srov. rozsudek KS v Plzni č. j. 55 A 45/2022-85 ze dne 30. 11. 2022, odst. 6–7) a existence takového poznatku ani pojmově nepřichází do úvahy. Není tedy třeba prolamovat § 75 odst. 1 s. ř. s. nebo postupovat nad rámec žalobních bodů (*exceptiones non sunt extendendae*). V této otázce tak Krajský soud v Plzni postupoval ve výsledku shodně jako Krajský soud v Českých Budějovicích ve věci skončené rozsudkem č. j. 61 A 12/2022-23 ze dne 17. 5. 2023 a před ním i řada jiných krajských soudů.¹ Jeví se také, že stejně tuto otázku dříve posoudil i Nejvyšší správní soud (srov. např. cit. rozsudek č. j. 10 Azs 183/2020-33, odst. 14).
22. Judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně vychází z toho, že nucený návrat na Ukrajinu není následkem těch rozhodnutí, která stanoví lhůtu k opuštění území České republiky (srov. rozsudky č. j. 8 Azs 303/2019-49 ze dne 27. 10. 2021, č. 4281/2022 Sb. NSS, č. j. 7 Azs 269/2022-27 ze dne 8. 10. 2022, č. j. 3 Azs 235/2022-27 ze dne 18. 11. 2022). Uvedené platí tím spíše ve věcech zamítnutí žádosti o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, která povinnost opustit území státu neukládají ani nekonstatují.

¹ K závěru o uplatnění § 75 odst. 1 s. ř. s. dospěly mj. také Krajský soud v Praze (rozsudky č. j. 43 A 106/2022-24 ze dne 25. 4. 2023, č. j. 54 A 5/2023-41 ze dne 24. 4. 2023), Městský soud v Praze (rozsudky č. j. 10 A 16/2022-38 ze dne 28. 3. 2023, č. j. 10 A 2/2022-55 ze dne 14. 3. 2023), či Krajský soud v Brně (rozsudek č. j. 31 A 174/2018-57 ze dne 13. 5. 2020).

23. Neudělení zaměstnanecké karty (neprodloužení doby její platnosti) tak žalobce neohrožuje na životě, nevystavuje jej mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, a to ani např. tím, že bude vyhoštěn či v důsledku jiných okolností donucen vycestovat do země, kde by mu taková újma hrozila. Rozhodnutí ve věci zaměstnanecké karty je v této souvislosti zcela neutrální.
24. Zároveň byly v souzené věci naplněny podmínky pro neprodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. V tomto směru nemá případná nemožnost vycestovat do země původu relevanci s ohledem na zásadu *non-refoulement* (tj. situace na Ukrajině nezakládá žalobci procesní či hmotněprávní nárok na zaměstnaneckou kartu; srov. rozsudek č. j. 3 Azs 235/2022-27, odst. 36).
25. Nad rámec uvedeného pak je zřejmé, že cizinec, jemuž nebyla prodloužena doba platnosti zaměstnanecké karty, má k dispozici celou paletu možností, jak se nevystavit případnému nebezpečí v zemi původu, a to včetně možností formalizovaných: V České republice může žádat o řadu pobytových oprávnění (při nejmenším o vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu či mezinárodní ochranu ve formě doplňkové ochrany). Území České republiky může ostatně dobrovolně opustit a odejít do jiné bezpečné země (srov. rozsudek č. j. 3 Azs 235/2022-27, odst. 34, 38).
26. S ohledem na výše uvedené tedy Krajský soud v Plzni neshledal, že by v souvislosti s neudělením zaměstnanecké karty (neprodloužením doby její platnosti) mohly být jen teoreticky vyvstat relevantní poznatky o tom, že u cizince hrozí porušení zásady *non-refoulement*. Nadále tedy neshledává důvod, proč by touto otázkou měl zabývat *ex officio*, tím méně proč by se neměl uplatnit § 75 odst. 1 s. ř. s.

IV. Závěr

27. Žalovaný posoudil rozhodné právní otázky správně a jeho rozhodnutí netrpí žádnými vadami řízení. Soud proto žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšnému žalovanému nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. července 2023

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu